THE BEACHSIDE SONG.

THE BEACHSIDE SONG

A RENDERING INTO ENGLISH OF THE KANALVARIPPATTU

(Cilappadikaram)

27.6.46

By

R. Vasudeva Sarma M. A., B. L.,

Lecturer in Sanskrit, National College, Trichinopoly.

Member, Comite Consultatif Jurisprudence Indienne, Pondicherry

and Author of 'Literary Appreciations' 'The Wonderful Crestjewel' etc.

JANANUKOOLA PRESS,

TRICHINOPOLY.

1928.

ஶ்ரீ

"THE BEACHSIDE SONG"

BEING A CANTO FROM THE "CILAPPADIKARAM" OTHERWISE KNOWN AS THE "LAY OF THE ANKLET"

INTRODUCTION.

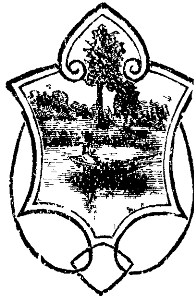
"The lay of the Anklet" has had always a special fascination for the Tamilian both literate and illiterate The story has for its theme the greatness and holiness of chastity and as embodying a scene of execution where innocent *Kovalan* is foully done to death by the artifice of a goldsmith, is exhibited with much effect on the stage. The deep pathos stirred up by the unmerited suffering of the chaste wife *Kannaki* is quieted later by the apotheosation of the lady and we leave the stage halfelated and yet halfsubdued as one would feel on departing from the presence of a manifest deity.

The story is briefly told. *Kovalan* a young gallant, born to great fortune, neglects his wife and leads a riotous life with *Madhavi*, a woman of the city, who had captured him on the very day of her debut on the stage. Sometime thereafter the gay pair followed by a gay throng repair to the beach and there on the sands, he sings, to her varied Songs on "love" which the charmer beside him misconstrues, and deeming him lost in love with another damsel, full piquant, sings songs which Kovalan in turn also misconstrues. Kovalan then renounces her company and scarce bidding the fair one goodbye, repairs to his wife. To her he now proposes starting for Madura

the capital of the Pandyas, where he hopes to build up a business and soon recover all that he had erstwhile squandered. Kannaki accompanies him to Madura, and gives him her daimondbeaded golden anklet with which to start business and in the streets of Madura as he passes by in search of a suitable purchaser the royal jeweller appears like Death on the scene, views the jewel and later reports him to the King as a thief who had stolen one of the Queen's anklets. The King bids his guards slay the thief and sieze the jewel and a rash youth slays Kovalan with the sword. Much grieved but still with a dignity that is all her own, Kannaki now repairs to the Palace, and there convinces the dismayed King of the innocence of her husband by showing the daimonds that were inlaid in her jewel. The Queen's anklets had pearls in them inlaid, and when the King saw his error, he fell down from his throne senseless. His Queen faithful even in death falls down behind her dead husband, a corpse and a curse is laid on the city. A huge fire breaks out and envelopes the city in its flames and that night the wicked of the city perish to a man. On the fourteenth day from her husband's death, Kovalan now a god appears to her in his divine form and takes his beloved wife to his abode of bliss.

To attempt to give a faithful and forcible rendering of the masterly Tamil original would have been beyond my powers. But it was my ambition to present here in a way a version of the "Songs of love" Kovalan sang to the fair one by his side, inasmuch as the songs formed stray detatched pieces, that could be set, each in its own separate setting and appealed to me chiefly as being suitable for a second volume on the "Lovesongs of the Tamils."

And but one word about the form. This is not pure poetry and it was not my intention either to trick it out foot by foot in measured cadence. But my aim had always been, as it was in my previous volume on the "Lovesongs of the Tamils" to give a faithful rendering line by line, so that the division into lines was necessitated by the fact that the Tamil original was poetic in form.

சிலப்பதிகாரத்துள் ஓர் பகுதியாகிய

கானல் வரிப்பாட்டு.

கட்டுரை.

ஏவலன்பின் பாணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்
காவிரியை நோக்கினவுங் கடற்கானல் வரிப்பாணியு
மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த றொடங்குமன் 1

"THE BEACHSIDE SONG"

And as the servant awaiting further commands
Stretched out the lute to Kovalan's hands
He began Odes to Cauvery and other varied songs
To play softly, so to please the maiden's heart.

(He Sings)

ஆற்றுவரி.

IN PRAISE OF RIVER KAVERI.

திங்கண்மாலை வெண்குடையான் சென்னி செங்கோலது வோச்சி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி !
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல் கயற் கண்ணாய் !
மங்கைமாதர் பெருங்கற்பென்றறிந்தேன் வாழி காவேரி ! 2

Though the Chola with the white-moon-shade
Sways his righteous sceptre far
And weds the sportive Ganges
Thou dost not quarrel ! Hail thee Cauvery !
Though he weds the sportive Ganges
That thou dost not quarrel, fisheyed one !
I've learnt 'tis thy mighty chastity
Hail thee Cauvery !

மன்னுமாலை வெண்குடையான் வளையாச் செங்கோலது வோச்சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி!
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல் கயற்கண்ணாய்!
மன்னுமாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி! 3

Though the Chola with the white-moon-shade
Sways his righteous sceptre far
And weds the virgin by the shore
Thou dost not quarrel ! Hail thee Cauvery !
Though he weds the virgin by the shore
That thou dost not quarrel fisheyed one !
I've learnt 'tis thy mighty chastity
Hail thee Cauvery !

உழவரோதை மதகோதை யுடைநீரோதை தண்பதங்கொள்
விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி!
விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம் வாய்காவா
மழவரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி காவேரி! 4

Though confused the noise that swells around
Of the plough, the sluice and the surging flood
In tune to the chants of bathers in the freshets
Thou speedest along! Hail thee Cauvery !
That to the chants of the gay bathing throng
Thou speedest along in thy course
I've learnt is the glory of thy faithful-arrayed Lord !
Hail thee Cauvery !

முகச்சார்த்து.

IN PRAISE OF PUKAR.

கரியமலர் நெடுங்கட் காரிகைமுன் கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி
யரியசூள் பொய்த்தாரறனிலரென் றேழையம் யாங்கறிகோ மைய
விரிகதிர் வெண்மதியு மீன்கணமுமாமென்றே விளங்கும் வெள்ளைப்
புரிவளையு முத்துங்கண்டாம்பல் பொதியவிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்!

He who softly unto the darkcornered petaleyed lady, swore afore with the Lord of Seas for a witness
How could we poor ones know Sir ! that that graceless one would so belie his plighted troth ?

Ours is that farfamed *Pukar* where the Ampal graceful blooms, seeing the cluster of shells and the conches
That in their whiteness ape the silver-rayed pale moon and the constellated stars on high !

காதலராகிக் கழிக்கானற் கையுறை கொண்டெம்பின் வந்தா
ரேதிலர்தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதை யாங்கறிகோமைய?
மாதரார்கண்ணு மதிநிழனீ ரிணைகொண்டு மலர்ந்தநீலப்
போது மறியாது வண்டூசலாடும் புகாரே யெம்மூர் ! 6

He came to us with loving words, stood with his presents, and like a mendicant prayed unto us on the sands
How should we then know Sir ! that we neglected later should pine and pray for him in turn ?
Ours is that farfamed *Pukar* where the simple honeybee nigh our women confused sings
Mistaking their darkblue eyes for the darkrobed *Nila* that sprang to blooms in the shades of the coolrayed Moon !

மோது முதுதிரையான் மொத்துண்டு போந்தசைந்த
முரல்வாய்ச்சங்க
மாதர்வரிமணன்மேல வண்ட லுழுதழிப்ப மாழ்கியைய
கோதைபரிந்தசைய மெல்விரலாற் கொண்டோச்சுங் குவளைமாலைப்
போதுசிறங்கணிப்பப் போவார்கள் போகாப் புகாரேயெம்மூர்! 7

The sweetsounding conch that softly sweeps o'er sands being tossed thereto by highbuffetting waves
Having in its course ploughed through and despoilt the maiden's sport on the beachside
Ours is that farfamed *Pukar*, where deeming the scattered lilies strewn by the fretful ones
From garlands swung by tender hands for beseeching eyes, the eyes of passers, pass not by !

முகமில்வரி.

IN PRAISE OF THE LADYLOVE BY A FRIEND

துறைமேயவலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத தோற்றமாயவான்
பொறைமலிபூம்புன்னைப் பூவுதிர்ந்து நுண்டாது போர்க்குங்கானல்

நிறைமதிவாண் முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
வுறைமலியுய்யா நோயூர்சுணங்கு மென்முலையே தீர்க்கும்போலும்.

Looking after furrows by the sands which 'the sporting *Valamburi* hath lately ploughed
Beneath shades where the flowerladen *punnai* had robed the floor with its pollen
The harm that the fullmoonfaced bright maiden hath wrought with her fish-like looks
That illness incurable unto chests of medicine, her goldtinted soft breasts perchance could cure !

கானல்வரி.

IN PRAISE OF THE BEACHSIDE.

நிணங்கொள் புலாலுணங்கனின்று புள்ளோப்புதறலைக்கீடாகக்
கணங்கொள்வண்டார்த் துலாங்கன்னி நறுஞாழல் கையிலேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற் றாண்டோ
ரணங்குறையு மென்பதறியே னறிவேனே லடையேன மன்னே! 9

Under the guise of scaring the birds that prey on the fish spread out in the sun
Bearing in her hands the fragrant *gnalal* around whom roar the gladsome bees
I never knew that a frowning deity resided in those woods by the beach
If indeed I had, I had avoided those fragrant bowers where she doth bide !

வலைவாழ்நர் சேரிவலையுணங்கு முன்றின் மலர்கையேந்தி
விலைமீனுணங்கற் பொருட்டாக வேண்டுருவங்கொண்டுவேறோர்
கொலைவேனெடுங்கட் கொடுங்கூற்றம் வாழ்வ
தலைநீர்த்தண் கானலறியே னறிவனே லடையேன் மன்னே. 10

Standing by the yard where the fish is dried, a chaplet of flowers in hand,
She came in her selfchosen guise of a maid guarding the fish
I had not known then that there abode another Death with lancelong eyes

If indeed I had, I had then avoided those cool bowers by the waves!

நிலைவரி.

DESCRIBES THE LADYLOVE.

கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்ந்தமுகந் திங்களோ காணீர்!
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்நர் சீறூர்க்கே
யங்கணேர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே! 11

This face which the creator formed after models tried of fish and [bows
Dark clouds and pangs of *Kama*, sure is the fullrayed moon
Sure it is the full moon that in this fisherman's hamlet
In her retreat flies though fear of the snake that assails her above.

எறிவளைக ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்கூற்றங் காணீர்!
கடுங்கூற்றங் காணீர் திமில்வாழ்நர் சீறூர்க்கே
மடங்கெழுமென் சாயன் மகளாயதுவே! 12

Gamboling hither and thither with her bangles full resonant
Her bloodred lancelike eyes are frightful Death
Frightful Death sure it is that in this fisherman's hamlet
Abides as a maiden coy, gracious and charming.

புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக் கண்டார்க்
கலவநோய் செய்யுமணங் கிதுவோ காணீர்!
அணங்கிதுவோ காணீரடும்பமர் தண்கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண் கண்டதுவே! 13

This is the divine damsel that causes such frightful woes
To those that behold her guarding the fish that is spread on the springs
This sure is the blasting deity that lives by the *adampu*-grown sands
In the form of a ravishing maiden with soft clustering locks!

முரிவரி.

DESCRIBES HIS CAPTURE.

பொழிறரு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பழுதறு திருமொழியே பணையிள வனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே
யெழுதரு மின்னிடையே யெனையிடர் செய்தவையே. 14

The fragrant flowers that the grove doth yield, the newfallen flowers on the sands
The faultless chastened speech of hers, the rich youthful abounding breasts
Her soft face that gives one the suspicion of the moon, the bent brows that ape a pair of bows
The thin waist that comes not to the easel, it is these my friend ! have beguiled me soft !

திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் விரியிடமே
விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிலிடமே
மருவிரி புரிகுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய லிணைவிழியே யெனையிடர் செய்தவையே. 15

The wooded beach where the billows roll, the sandy waste that expansive lies
The manyhued flowers with spreading fragrance, and the gnarled woods where darkness broods
The rich curls hanging around as a glory and a countenance that vies with the moon
The pair of eyes that darting look like fish, it is these my friend ! have beguiled me soft !

வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி தருபொழிலே
தளையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே
முளைவள ரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே
யிளையவ ளிணைமுலையே யெனையிடர் செய்தவையே. 16

The sandy beach where seashells scattered lie, the woody grove where fragrance bides
The many scented flowers that break their folds and the many spots where all alone she sports

The subdued laughter that sprouting grows and a round face that is the fullblown moon
Her youthful breasts that are so handsome paired, it is these my friend! have beguiled me soft!

திணைநிலைவரி.

Describes the ladylove's charms

கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வர் நின்னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வை மன்னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார
மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழவல் கண்டாய் 17

Your sires enter the seas and kill the beings there
And you enter our hearts and strike all same
Weighted with breasts the bands can scarce restrain
Take heed lady! You lose not your drooping waist!

கொடுங்கண் வலையா லுயிர்கொல்வா னுந்தை
நெடுங்கண் வலையா லுயிர்கொல்வை மன்னீயும்
வடங்கொண் முலையான் மழைமின்னுப் போல
நுடங்கியுகு மென்னுசுப் பிழவல் கண்டாய் 18

Your sire kills lives with his manyholed net
And you with your longeyed net effect the same
Weighted with breasts with, garlands for their stays
Take heed lady! You lose not your drooping waist!

ஓடுந்திமில் கொண்டுயிர் கொல்வர் நின்னையர்
கோடும்புருவத் துயிர் கொல்வை மன்னீயும்
பீடும் பிறரெவ்வம் பாராய் முலைசுமந்து
வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழவல் கண்டாய்! 19

Riding in their canoes your elders hunt the fish
And you with your curled brows kill us all!
Heedless as you are of your charms and our woes
Take heed lady! You lose not your breastweighted waist!

(வேறு)

பவள வுலக்கைக் கையாற் பற்றி
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
குவளை யல்ல கொடிய கொடிய! 20

Holding in her hands a coral reef for a pestle
The pinkeyed one pounds pearls in the shade !
The pink eyes of her that pounds white pearls
Aren't lilies but are cruel ! Cruel !

புன்னை நீழற் புலவுத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்! 21

Under shades of the *Punnai* in the fishy beach
The pinkeyed one stalks shaming the swans !
The pink eyes of her that stalks shaming the swans
Are heartless cruel deadly! Deadly!

கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
வெள்வே லல்ல வெய்ய வெய்ய! 22

With the honeystreaming voilets in her hands
The pinkeyed one scares the birds from the fish!
The pink eyes of her that scares birds from the fish
Aren't harmless darts·are smiting! Smiting !

(வேறு)

சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்
சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வா
யூர்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்
சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய். 23

Approach not gentle swan ! Thy gait approaches not hers !
Approach not sweet swan ! Thy gait so sung approaches not hers !
Fond swan, that roamest after one that with her charms
Smites the world ! Her amble thine approacheth not. Swan!
approach not !

கட்டுரை.

THE POET SPEAKS

ஆங்குக்,
கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட மானெடுங்கண் மாதவியு
மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் றன்னிலை மயங்கினனெனக்
கலவியான் மகிழ்ந்தாள்போற் கானல்வரிப் பாடற்பாணி
நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர் மனமகிழக்
கலத்தொடு புணர்ந்தமைந்த கண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன் 24

Hearing this, the broadeyed lovely maid
Bethought herself her lover had by some stranger lady
Been ensnared and full piquant. but in her art
Veiling her inmost thoughts, with an outward smile
Took the lute from her lover, and began her song
In soft, rich melodious tones, pleasing alike
To the gods and the gay crowd thronging on the beach

ஆற்றுவரி.

(SHE SINGS) IN PRAISE OF KAVERI

மருங்குவண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூவாடையது போர்த்துக்
கருங்கயற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழிகாவேரி!
கருங்கயற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தவெல்லாநின் கணவன்
றிருந்துசெங்கோல் வளையாமை யறிந்தேன் வாழிகாவேரி! 25

With the gladsome bees humming around. clad in robes bedecked
with blooms
Full coy as a darkbrowed maiden with quivering eyes you sped past
Hail thee Cauvery !
That with thy darklike eyes you sped past full coy Cauvery !
I've learnt is due to thy lord's righteous sceptre. Hail thee Cauvery!

பூவார் சோலைமயிலாடப் புரிந்து குயில்க ளிசைபாடக்
காமர் மாலையருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி!
காமர் மாலையருகசைய நடந்தவெல்லா நின்கணவன்
நாமவேலின் றிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழிகாவேரி! 26

With the peacocks sporting in the woods and the cuckoos warbling sweet
At this maddening eventide you sped past full graceful. Hail thee Cauvery!
That at this loveprovoking eventide you sped past full graceful Cauvery!
I've learnt is due to thy true lord's victorious lance. Hail thee Cauvery!

வாழியவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி
யூழியுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழிகாவேரி!
ஊழியுய்க்கும் பேருதவி யொழியாதொழுக லுயிரோம்பு
மாழியாள்வான் பகல்வெய்யோன் அருளே வாழி காவேரி! 27

Let long prosper this fertile realm! And like as a mother tends her babe
You will not your felicitous bounty ever grudge. Hail thee Cauvery!
That you will not your felicitous bounty ever grudge Cauvery!
I've learnt is due to the monarch radiant as the midday sun. Hail thee Cauvery!

சார்த்துவரி.

IN PRAISE OF PUKAR

தீங்கதிர் வாண்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ லொவ்வா [வேனும்
வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன்போல் வருதிரைய!
வீங்கோதந்தந்து விளங்கொளிய வெண்முத்தம் விரைசூழ்கானற்
பூங்கோதைகொண்டு விலைஞர்போல் மீளும்புகாரே யெம்மூர்! 28

Though they can hardly vie with her teeth, as she smiling opes her lips
You came like some softbrained youth saying "Moonfaced maid! Buy these pearls!"
Ours is that farfamed *Pukar* where the spiceladen billows roll
Like as a barterer changing their costly pearls for our wornout wreaths!

மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர் பாக்கத்து மடவார் செங்கை
யிறைவளைக ளேற்றுவதை யேழையம் யாங்கறிகோமைய!

நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன நீள்புன்னை யரும்பிப்பூத்த
பொறைமலி பூங்கொம்பேற வண்டாம்பலூதும்புகாரே யெம்மூர் !

How could we poor ones know sir ! that the bracelets of the lusty fishermaids
Daily bewail the wanton youth who having stealthily wedded, callous went his way
Ours is that farfamed *Pukar* where the honeybee confused sings
Mistaking for the moon and the stars, the swan that had clambered up the flowerladen *Punnai*

உண்டாரை வென்னறூ ணொளியாப் பாக்கத்துளுறை யொன் [றின்றித்
தண்டாநோய் மாதர் தலைத்தருதி யென்பதியாங் கறிகோமைய!
வண்டா றிரையழிப்பக் கையான் மணன்முகந்து மதிமேனீண்ட
புண்டோய் வேல்நீர்மல்க மாதர் கடறூர்க்கும் புகாரேயெம்மூர்! 30

How could we poor ones know sir ! that you are indeed that mischievous youth
That sows this cureless illness in this village where the potent toddy never doth cease ?
Ours is that farfamed *Pukar* where the moonfaced maid with tears in her gory lancelike eyes
Fain would close up the ocean that spoiled her sport by throwing sands into the deep !

புணர்துணையோடாடும் பொறியலவ னோக்கி
யிணர்ததையும் பூங்கான லென்னையுநோக்கி
யுணர்வொழியப்போன வொலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன்
வணர்சுரியைம்பாலோய் வண்ணமுணரேனால்! 31

He gazed at the spotted crab that sported with his male
And glanced at me in that fragrant beachside bower
I know not lady with dangling curls, the thoughts of him
The lord of the fremescent seas who unreconciled hath sped away !

தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம் மான்றேரு
மெம்மை நினையாது விட்டாரோ விட்டகல்க!
வம்மெனிணர வடும்பு காளன் னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க மாட்டேமால்! 32

What of his graciousness and his fleet chariot
But - he left me unheeding full ungracious !
Let him - but ye clustering *adampus* and ye swans !
We cannot forget him who hath us so forgot !

புன்கண்கூர் மாலைப்புலம்பு மென்கண்ணே போற்
றுன்பமுழவாய் துயிலப்பெறுதியா
லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங் கனவினுள்
வன்கணார் கானல் வரக் கண்டறிதியோ? 33

Little lily dripping honey ! Thou sleepest dreamest soft
Thou hast not aught to trouble thee this dreary eve !
But no wink visits me in my vigil. Tell me if in thy dreams
Thou hast ever beheld my ungracious lord in the beach ?

புள்ளியன்மான் றேராழி போனவழியெல்லாந்
தெள்ளுநீரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றென்செய்கோ?
தெள்ளுநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற் றெம்மோடீங்
குள்ளாரோ டுள்ளா யுணராய்மற் றென்செய்கோ? 34

The track of wheels left by chariots drawn by fleetfoot steeds
O sea ! You have by your unkindly billows swept away
Alas ! You have by your unkindly billows swept the track
You are unkind, in league with that graceless lord ! What avails my wail ?

நேர்ந்தநங் காதலர் நேமி நெடுந்திண்டே
ரூர்ந்த வழிசிதைய வூர்கின்ற வோதமே
பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தா டுமன்னமே
யீர்ந்தண் டுறையே யிதுதகா தென்னீரே 35

Oh ! Ye unkindly waters that cover the track of wheels
Of my lover as he hastes in his fleetmared chariot
Ye flowerladen woods ! Ye swans that sport with your mates!
And ye sylvan banks, tell him this accords not with his worth!

நேர்ந்த நங்காதலர் நேமி நெடுந்திண்டேர்
ஊர்ந்த வழிசிதைய வூர்ந்தாய் வாழி கடலோதம்.
ஊர்ந்த வழிசிதைய வூர்ந்தாய்மற் றெம்மோடு
தீர்ந்தாய்போற் றீர்ந்திலையால் வாழி கடலோதம். 36

Hail thee foamcrested billow that in thy sport hast swept
The track of chariotwheels of him that loved us afore ?
True in thy sport thou sweepest oft the track of his steps
But like him thou hast not me whole forsaken. Hail thee billow

மயங்குதிணை நிலைவரி.

DESCRIBES HER FEARS OF DISCOVERY.

நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற் பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப
புன்னைப் பொதும்பர் மகரத்திண் கொடியோனெய்த புதுப்புண்க
ளென்னைக்காணா வகைமறைத்தா லன்னைகாணினென் செய்கோ!

Lord of shores where the richlyattired billows sport
Rolling along fields of rice, pearlbedecked and coralclad!
Those wounds fresh from shafts of the crabbannered one
Though I uncomplaining hid(, who would answer my zealous
[mother?

வாரித்தரள நகைசெய்து வண்செம்பவள வாய்மலர்ந்து
சேரிப்பரதர் வலைமுன்றிற் றிரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப!
மாரிப்பீரத் தலர்வண்ண மடவாள்கொள்ள கடவுள் வரைந்
தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியினென் செய்கோ? 38

Lord of shores where in the midst of fishermen's huts daily sport
The billows laughing with their pearlwhite teeth and coral lips!
O! What can I do, if my mother perceiving the sickly hue spread
on her darling
Like as the flowers of *Pii* queries the priest and learns the truth?

புலவுற்றிரங்கியது நீங்கப் பொழிற்றண்டலையிற் புகுந்துதிர்ந்த
கலவைச் செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப!
பலவுற்றொருநோய் துணியாத படர்நோய் மடவா டனியுழப்ப
வலவுற்றிரங்கி யறியாநோ யன்னையறியி னென் செய்கோ? 39

Lord of shores where the waves ceasing from their windy wail
Enter the arbours and sport amongst softstrewn sweetsmelling
flowers!
O! What can I do. if as her darling daily pines with dread disease
Which though in diverse ways concealed, the zealous mother still
discerns?

(வேறு)

இளையிருள் பாநததுவே யெற்செய்வான் மறைந்தனனே
களைவரும் புலம்புநீர் கண்பொழீஇ யுகுத்தனவே
தளையவிழ் மலர்க்குழலாய்! தணந்தார் நாட் டுளதாங்கொல்
வளைநெகிழ வெரிசிந்தி வந்தவிம் மருண்மாலை? 40

Youthful darkness hath now spread and the giver of day hath sped
My eyes have streamed tears in the loneliness which hath no cure
Tell me lady with flowerladen curls ! Is it this cruel even hour even there
In the lands where he tarries, this bangleloosening- fireflooding evening !

கதிரவன் மறைந்தனனே காரிருள் பரந்ததுவே
யெதிர்மலர் புரையுங்க ணெவ்வநீ ருகுத்தனவே
புதுமதி புரைமுகத்தாய்! போனார் நாட் டுளதாங்கொல்
மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழுங்கி வந்தவிம் மருண்மாலை? 41

The brightrayed sun hath set. Deep darkness doth spread afar and these eyes
Which are as rival buds shooting up in beauty, have streamed a flood of tears
O lady with a face like the fullrayed moon ! In the land of him that tarries yet
Is it this cruel even hour which hath come spitting the moon and chewing the sun !

பறவை பாட்டடங்கினவே பகல்செய்வான் மறைநதனனே
நிறைநிலா நோய்கூற நெடுங்கணீ ருகுத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய்! துறந்தார் நாட்டுளதாங்கொல்
மறவையா யென் னுயிர்மேல் வந்தவிம் மருண்மாலை? 42

The birds have ceased their chatter, the dayfashioner hath done
The lovelorn eyes have flooded long at this wasting illness that knows no cure .
O Lady with the flowercrammed curls ! Is there in the land of him that tarries
This evening hour which hath come like Death's own self to rob me of my life !

சாயல்வரி.

DESCRIBES THE FIRST MEETING WITH THE LOVER

கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெம்
பொய்த லழித்துப் போனா ரொருவர்
பொய்த லழித்துப் போனா ரவர்நம்
மையன் மனம் விட்டகல்வா ரல்லர். 43

Someone came and stood by the wildpine fence
And weaned us away from thoughts of play.
And that someone who weaned us afore from play
From our loving heart doth not now depart !

கானல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
நீனல் கென்றே நின்றா ரொருவர்
நீனல் கென்றே நின்றா ரவர்நம்
மானேர் நோக்க மறப்பா ரல்லர். 44

Walking by the fence in the marshy grounds
Someone came and entreated our love.
And that someone who afore our love entreated
Is not one who would forget our fawnlike looks !

அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
நென்ன னோக்கி நின்றா ரொருவர்
நென்ன னோக்கி நின்றா ரவர்நம்
பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர். 45

Seeing the swan that sported with its dame
Someone stood by yesterday lost in thoughts of love.
And that someone who here stood yesterday
Is not one who would like our golden gleam depart from us!

(வேறு)

அடையல் குருகே! அடையலெங் கானல்!
அடையல் குருகே! அடையலெங் கானல்!
உடைதிரை நீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையாய்
அடையல் குருகே! அடையலெங் கானல்! 46

Come not crane! Come not nigh our marshes!
Come not crane! Come not nigh our marshes!
Thou tellest not my distress to my Lord of Breakers
Come not Crane! Come not nigh our marshes!

(வேறு)

THE POET INTERPOSES.

ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னருங்
காந்தண் மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்
றீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை யிசையெழீஇப்
பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப் பெயர்த்தாள். 47

And the choice-jewelled lady singing thus
With her flowerlike fingers touched the lute
And full mournful sounded its strings and sang
One other ode in richest tones, sonant swelling.

முகமில்வரி.

(She Sings) PASSIONATE OUTBURST.

நுளையர் விளரி நொடிதருந் தீம்பாலை
யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான் மாலை
இளி கிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன் னீயேற்
கொளைவல்லா யென்னாவி கொள்வாழி மாலை! 48

O slowcreeping cruel even hour, that beguilest my heart
And let'st my hands finger my lutestrings false!
Thou that hast sped my fingers false on lute! Hail thee!
Take thee evening hour! My life! Thou art cunning cruel!

பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி னீழ
லிருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய் மாலை
யுயிர்ப் புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்று வேந்த
னெயிற் புறத்து வேந்தனொ டென்னாதி மாலை! .49

Soft evening hour that hast surrounded us who live
Counting on the sweet words of love that he breathed afore

If thou art the beleaguering prince, what kinship then
Dost thou bear to Love, who hath now turned my foeman?

பையுணோய் கூரப் பகல்செய்வான் போய்வீழ
வையமோ கண்புதைப்ப வந்தாய் மருண்மாலை
மாலை நீயாயின் மணந்தாரவராயின்
ஞாலமோ நல்கூர்ந் ததுவாழி மாலை! 50

Distress dark pervades the donor of day hath done
Causing the tearblinded world to droop, thou hast come O! Even hour!
If every evening were thy like and every lover he
Hail thee evening! The world were indeed to be pitied!

(வேறு)

தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன் மருண்மாலை
தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு கிளவியாற்
பூக்கமழ் கானலிற் பொய்ச்சூள் பொறுக்கென்று
மாக்கடற் றெய்வ! நின் மலரடி வணங்குதும் 51

Mighty lord of seas! At this distressing eventide
Which hath come spreading fire, I beseech thee
In thy mercy forgive the thoughtless one who falsely swore
Words of love and hath thus later forgetting sinned!

THE POET CONCLUDES

எனக்கேட்டு,

கானல்வரி யான்பாடத் தானொன்றின்மேன் மனம்வைத்து
மாயப்பொய் பலகூட்டு மாயத்தாள் பாடினளென
யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவந் துருத்ததாகலி
னுவவுற்ற திங்கள் முகத்தாளைக் கவவுக்கை ஞெகிழ்ந்தனனாய்ப்
பொழுதீங்குக் கழிந்ததாகலின் எழுதுமென் றுடனெழா
தேவலாள ருடன் சூழ்தரக் கோவலன்றான் போனபின்னர்த்
தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத் தொலியவித்துக்
கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி னுள்புக்குக்
காதல னுட னன்றியே மாதவிதன் மனைபுக்காள். 52

Hearing this, Kovalan, the pursuing fates blinding him
Bethought himself " I sang a loveair befitting
This beachside. And this woman true to her nature
Her false heart wedded to some other stranger
Who hath chanced her way, now pines for him."
And full enraged, he viewed not her full moonlike face
But took off his entwined arm from hers and in haste
Sped his way, followed by his train, not beckoning to her
As was his wont saying " Now go we ! The day is done ! "
And Madhavi dumb beside the sonant woods and the [raging waves
Her heart full sunk, clambered up her chariot
Now no longer with her lover and lonely entered her abode.

NOTES.

VERSES 2–4. These verses are addressed in praise of Kaveri though incidentally they bring out the might of the monarch, Cholan Karikala. This king and many other monarchs after him claim to have subdued the Aryas and brought the Ganges and with it North India under their sway. In Silappadikaram itself the Chera king Senkuttuva makes a similiar attempt.

These verses serve to bring out the patriotic sense of the people of those days. The Purananuru (186) has it

> " Food sustains not life, nor does water
> The life of worlds is supported by its monarch "

These verses are also psychologically significant. Kovalan sings of the chaste wife who does not quarrel with her husband when he espouses a new wife. But these songs serve to convey a different meaning to Madhavi, who deems Kovalan lost in fancy towards another woman and so contrive to bring about the estrangement of these lovers.

VERSES 5–7. Here, the attendant maid of the ladylove is supposed to address the lover who was unnecessarily prolonging the period of engagement. People of Pukar were so guileless and trustful that they did not know that a lover could be false.

VERSE 8. This is put in the mouth of a friend [Vide Iraiyan's Aphorisms on Love. Aph, III] The friend who sees the ladylove himself being hidden amongst trees, perceives that the lady herself would surrender herself to the lover and so relieve him of his distress.

VERSES 9–16. These are put in the mouth of the lover who describes how he came to be lost in love towards that maid on the beachside.

VERSES 17–22. The lover continues and complains of his ladylove's cruelty.

VERSE 24. Here the poet interposes and describes what next, happened as he is entitled to in all lyric poetry. For this charac-

stic of Lyric Poetry Vide Literary introductions to the etical Books p. 1444 in R. G. Moulton's Modern Reader's Bible.

VERSES 25-27. Madhavi sings. She addresses Kaveri and in veiled terms conveys the idea that Kaveri was faithful because the monarch was so just.

VERSES 28-30. This is put in the mouth of the maid who refuses to encourage the advances of according to her-deceitful lover. Madhavi reveals her suspicions in these verses that the lover beside her was perhaps deceitful also.

VERSE 31. The ladylove declares how in her simplicity she was unable to guage the love of her lord towards her.

VERSES 32-36. The ladylove here bewails the neglect of her lover.

VERSES 37-39. The lady draws the attention of the lover to the gossip of the village and requests him to wed her with due rites.

VERSES 40-42. The distress of the ladylove at eventide.

VERSES 43-45. The ladylove declares her confidence yet in her lover.

VERSE 47, The poet interposes again.

VERSES 48-50 These reveal the extremely desperate state of the ladylove at evenfall.

VERSE 51. This is the parting shot of Madhavi who concludes her lover to be deceitful towards her. She offers up a prayer to Varuna the God of Justice amongst the Aryas and the presiding deity of the seacoast.

VERSE 52. For the parting cf."Jeaousy in love? Not rather dead love's harsh heir, Jealous pride." Tennyson; Lancelot and Elaine.

The whole piece is a perfect specimen of lyric poetry and argues some previous knowledge of the Lovemanners of the Tamils and Tolkappium which will appear shortly.

15444